

Knjiga proroka Daniela - broj dva

Poganstvo

Jeff Pippenger

2023-11-23

Namjeravam pokazati kako je „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest „skriveno na očigled“ u knjizi proroka Daniela, istodobno utvrđujući da je bilo skriveno putem ljudskih oruđa koja je Bog upotrijebio pri predstavljanju „kamena“ o koji se spotiče u knjizi proroka Daniela. Slijediti svjetlo ovoga izlaganja zahtijeva „poštenje“. Definicija poštenja koju iznosim mogla bi se odrediti kao dosljednost u nečijim djelima, vrijednostima, metodama i načelima. To bi zahtijevalo da se držimo onoga što je otkriveno u Božjoj Riječi, čak i kada se to ne slaže s ljudskim zamislima koje proturječe Božjoj Riječi.

„Strogu čestitost treba njegovati svaki učenik. Svaki um treba se s pobožnom pozornošću okrenuti objavljenoj Božjoj riječi. Svjetlo i milost bit će dani onima koji tako slušaju Boga. Oni će promatrati čudesne stvari iz Njegova zakona. Velike istine koje su od dana Pedesetnice ležale nezamijećene i neviđene, zasjat će iz Božje riječi u svojoj izvornoj čistoći. Onima koji uistinu ljube Boga Duh Sveti otkrit će istine koje su izbljedjele iz uma, a otkrit će i istine koje su posve nove. Oni koji jedu tijelo i piju krv Sina Božjega iz knjiga Daniela i Otkrivenja iznosit će istinu nadahnutu Duhom Svetim. Pokrenut će sile koje se ne mogu obuzdati. Usne djece otvorit će se da objave tajne koje su bile skrivene od ljudskih umova. Gospodin je izabrao ludo ovoga svijeta da posrami mudre, i slabo ovoga svijeta da posrami jako.” The Fundamentals of Christian Education, 474.

Jednostavan primjer i ljudske pogreške koja se nalazi u knjizi proroka Daniela, i nespremnosti da se prijanja uz Božju Riječ, može se naći u riječi prevedenoj kao „svagdašnja“ u osmom poglavlju Daniela. Poštenje bi zahtijevalo da, ako je Ellen White komentirala tu riječ, kao što i jest, mi kao adventisti sedmoga dana koji tvrdimo da zastupamo Duh proroštva, njezin komentar na tu riječ automatski upotrijebimo kako bismo usmjerili svoje razumijevanje.

„Tada sam u vezi sa ‘svagdašnjom’ vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću i da ne pripada tekstu; te da je Gospod dao ispravno razumijevanje toga onima koji su objavljivali vijest o času suda. Kada je postojalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili ujedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘svagdašnje’; ali od 1844., u zbrci, prihvaćena su druga gledišta, te su uslijedili tama i zbrka.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

Mogli bismo provesti mnogo vremena na ove dvije rečenice, jer kada su naposljetku unesene u knjigu Early Writings, ljudski su urednici priložili pogrešno tumačenje onoga što je rečeno, no to je druga priča. Za naše potrebe želimo jednostavno istaknuti dvije bitne točke. Prva je točka da sestra White kaže: „riječ ‘sacrifice’ dodana je ljudskom mudrošću i ne pripada tekstu.”

Tada sam čuo gdje jedan svetac govori, a drugi svetac reče onomu svetcu koji govoraše: Dokle će trajati viđenje o svagdanjoj žrtvi i o prijestupu pustoši, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? Daniel 8,13.

Prethodni redak jest pitanje koje iznuđuje odgovor četrnaestoga retka, a taj odgovor predstavlja središnji stup i temelj adventizma. I upravo u samom pitanju koje rađa to veliko svjetlo, prikazano kao središnji stup adventizma, obaviješteni smo da je ljudska mudrost počinila pogrešku unijevši dodatnu riječ u prijevod toga retka.

U prijevodu Biblije KJV iz 1611. doslovno postoje stotine dodanih riječi, ali samo jednom Bog ijednu od tih stotina dodanih riječi označava kao pogrešnu. I jasno je da je to bila pogreška nastala na ljudskoj strani spoja ljudskoga i božanskoga kojim je nastala Božja Riječ. Još je značajnije to što ne bi bilo nikakve potrebe za nadahnutim komentarom o dodanoj riječi „sacrifice“ kad ne bi bila riječ o nečemu što je proizvelo pogrešno razumijevanje retka. Jasno je da jest, jer nadahnuti komentar ne samo da utvrđuje kako ta riječ ondje ne bi smjela stajati, nego također utvrđuje da su „oni koji su objavili vijest o času suda“ od Gospodina primili „ispravno razumijevanje“ izraza „daily“. Poštenje zahtijeva da se tim dvjema rečenicama služimo upravo onako kako glase.

Oni koji su objavili glas o času suda poistovjetili su „svagdašnju“ kao simbol koji predstavlja poganstvo ili poganski Rim, ovisno o kontekstu u kojem se nalazi. Riječ prevedena kao „svagdašnja“ pojavljuje se pet puta u knjizi proroka Daniela. Svih pet pojava jesu imenice. Ta se riječ pojavljuje sto četiri puta u Božjoj Riječi, i devedeset i devet puta upotrijebljena je kao pridjev, ali jedino je u knjizi proroka Daniela upotrijebljena kao imenica. Ljudi koji su preveli Bibliju kralja Jakova vidjeli su tu riječ devedeset i devet puta kao pridjev, pa su, kada su došli do knjige proroka Daniela, pokušali od nje načiniti pridjev kako bi se uskladila sa svim drugim mjestima gdje se pojavljuje kao pridjev. Da bi to učinili, dodali su riječ „žrtva“. No Bog je, preko Ellen White, rekao da riječ „žrtva“ treba izostaviti, što bi značilo da „svagdašnja“ treba biti shvaćena kao imenica.

Oni koji se unutar adventizma protive Božjem savjetu o ovoj riječi određuju tu riječ kao simbol Kristove nebeske službe u Svetišću, ali oni koji su objavili poklik časa suda ispravno su je odredili kao poganstvo. Adventizam danas rabi simbol sotonske sile da bi predstavljao Krista!

Pogrešnom ljudskom logikom pravo razumijevanje riječi prevedene kao „svagdašnja“ bilo je skriveno od adventizma. Adventisti koji svoje proučavanje proročanstava temelje na temama koje se nasumično pojavljuju tijekom godina u njihovim tromjesečnicima za subotnju školu lijeno ispijaju Kool-Aid koji im se poslužuje kroz te tromjesečnike, a koji potvrđuju pastori koji sami nemaju integritet potreban da dopuste bilo kakav doprinos iz komentara o toj temi koje je iznijela sestra White.

Povijest prijepora oko „svagdašnje žrtve“ dosegla je prekretnicu oko 1911. godine, kada je sestra White izravno izjavila da su oni koji su odbacili pionirsko razumijevanje „svagdašnje žrtve“ kao poganstva te poučavali da „svagdašnja žrtva“ predstavlja Kristovu službu u Svetišću, svoje razumijevanje primili od „anđela koji su bili izbačeni s neba“ (20 MR 17).

Istina o „svagdašnjoj žrtvi“ jasno je prepoznata od sestre White, i ona uči da su „sveti anđeli“ vodili um Williama Millera te da „anđeli izbačeni s neba“ vode umove onih koji naučavaju da „svagdašnja žrtva“ predstavlja Kristovu službu u nebeskom Svetišću. Istinu o „svagdašnjoj žrtvi“, kako su je iznijeli oni koji su objavili poklici o času suda, otkrio je William Miller.

„Čitao sam dalje i nisam mogao naći nijedan drugi slučaj u kojemu se to [svagdašnja žrtva] pojavljuje, osim u Danielu. Tada sam [uz pomoć konkordancije] uzeo one riječi koje su stajale u vezi s njom: ‘ukloniti’; on će ukloniti svagdašnju žrtvu; ‘od vremena kad svagdašnja žrtva bude uklonjena’ itd. Čitao sam dalje i mislio da neću naći nikakvu svjetlost o tom tekstu; naposljetku sam došao do 2. Sol. ii, 7, 8. ‘Jer tajna bezakonja već djeluje; samo onaj koji sada zadržava, zadržavat će dok ne bude uklonjen, a tada će se otkriti onaj bezakonik’ itd. A kad sam došao do toga teksta, o, kako se jasno i slavno ukazala istina! Eto je! To je svagdašnja žrtva! Dobro, dakle, što Pavao misli pod ‘onim koji sada zadržava’, ili priječi? Pod ‘čovjekom grijeha’ i ‘bezakonikom’ misli se na papinstvo. Dobro, što je to što priječi da se papinstvo otkrije? Pa, to je poganstvo; dakle, ‘svagdašnja žrtva’ mora značiti poganstvo.” Second Advent Manual, 66.

Ono što je doista otrežnjujuće u Millerovu otkriću da „svagdašnja” predstavlja poganstvo jest mjesto gdje je pronašao istinu. Pronašao ju je u odlomku iz spisa apostola Pavla u kojem Pavao ne samo da definira „svagdašnju” kao poganstvo, nego je to i odlomak koji pokazuje da oni koji ne primiše ljubav prema istini primaju silnu zabludu. Prihvatanje „svagdašnje” kao simbola Kristove službe u Svetištu, tumačenja koje je došlo od anđela koji su bili izbačeni s neba, simbol je onih u adventizmu koji nemaju cjelovitost potrebnu da ispravno upravljaju riječju istine te su stoga već određeni da prime silnu zabludu.

Ne želim skrenuti s točke koju nastojimo prepoznati. Ta je točka da je „sedam vremena”, koje je naznačeno u istoj viziji u kojoj se nalazi „svagdašnja služba”, bilo skriveno ljudskim rukama, premda i dalje ostaje na očigled. Ovo je jednostavno bio lak primjer kako se pogreška u ljudskom prijevodu, učinjena prije dugih stoljeća, a potom njome u ljudskim umovima upravljaju anđeli koji su bili zbačeni s neba, danas u ovom presudnom vremenu neposredno prije završne krize na svršetku svijeta koristi da zaslijepi umove za istinu koja je zapravo na očigled.

U razdoblju oko 1910. pobuna glede „svagdašnje žrtve” tek je započinjala, a W. W. Prescott i A. G. Daniells predvodili su sotonsko djelo odbacivanja temeljnoga razumijevanja „svagdašnje žrtve”. Sljedeći članak pismo je iz upravo toga vremena, u kojem se sestra White osvrće na sotonsko gledište da „svagdašnja žrtva” u knjizi proroka Daniela predstavlja Kristovu službu u Svetištu. U to su vrijeme ta dvojica ljudi promicala zamisao da se uđe u stare pionirske knjige i promijeni pionirsko razumijevanje u skladu s njihovom novom sotonskom definicijom. Nadam se da ćemo, dok budemo čitali ovaj članak, moći postupati s poštenjem.

„U ovoj fazi našega iskustva ne smijemo dopustiti da se naš um odvraća od posebne svjetlosti dane [nama] da je razmatramo na važnom skupu naše konferencije. A ondje je bio brat Daniells, na čijem je umu neprijatelj djelovao; a na vaš um i na um starješine Prescotta djelovali su anđeli koji su bili izbačeni s neba. Sotonino je djelo bilo odvratiti vaše umove kako bi se unosile sitnice i točkice koje vas Gospodin nije nadahnuo da unosite. One nisu bile bitne. Ali to je mnogo značilo za djelo istine. A zamisli vaših umova, ako biste mogli biti odvučeni na sitnice ili točkice, djelo su Sotonine zamisli. Mislite da biste ispravljanjem malih stvari u napisanim knjigama učinili veliko djelo. No meni je naloženo: Šutnja je rječitost.“

„Treba mi je reći: Prestanite sitničavo tražiti nedostatke. Kad bi se ta đavolska namjera samo mogla ostvariti, tada vam se čini da bi se vaš rad smatrao najdivnijim po svojoj zamisli. Bio je neprijatelj plan da sve navodno sporne značajke dovede onamo gdje se ne bi slagali svi slojevi umova.

„I što onda? Dogodilo bi se upravo ono djelo koje ugađa đavlju. Onima izvan naše vjere bio bi dan prikaz ne naše vjere, nego upravo onakav kakav bi njima odgovarao, a koji bi razvio osobine karaktera što bi izazvale veliku pomutnju i zauzele zlatne trenutke koje bi trebalo revno upotrijebiti da se veliki navještaj iznese pred narod. Izlaganja o bilo kojoj temi na kojoj smo radili ne bi se mogla sva uskladiti, a posljedica bi bila da se unese pomutnja u umove vjernika i nevjernika. To je upravo ono što je Sotona planirao da se dogodi — bilo što što bi se moglo uveličati kao neslaganje.“

„Pročitajte Ezekiela, 28. poglavlje. Ovdje je, dakle, veliko djelo u kojemu čudni duhovi mogu djelovati. Ali Gospodin ima djelo koje treba biti izvršeno kako bi se spasile duše koje propadaju; a mjesta koja bi Sotona, prurušen, mogao zauzeti, unoseći pomutnju u naše redove, on će ispuniti do savršenstva, i sve će se one male razlike uvećati i postati istaknute.“

„I od samoga početka bilo mi je pokazano da Gospod nije ni starješinama Daniellu ni Prescottu povjerio teret ovoga djela. Treba li da se unesu sotonske lukavštine, treba li to „Svagađnje“ biti tako velika stvar da se uvede kako bi zbunjivalo umove i ometalo napredak djela u ovom važnom vremenskom razdoblju? To ne bi smjelo biti, što god bilo. Ovaj se predmet ne bi smio uvoditi, jer bi duh koji bi se time unio bio zabranjujući, a Lucifer motri svaki pokret. Sotonska bi sredstva započela svoje djelovanje i u naše bi redove bila unesena zbrka. Nemate nikakav poziv istraživati razliku u mišljenju koja nije pitanje kušnje; ali vaša je šutnja rječitost. Cijela mi je stvar posve jasno predočena. Kad bi đavao mogao uvući ikoga od našega vlastitog naroda u ova pitanja, kako je naumio učiniti, sotonska bi stvar trijumfirala. Sada se djela treba prihvatiti bez odlaganja, a ne iznositi [razliku] mišljenja.“

„Sotona bi nadahnuo one ljude koji su izišli od nas da se ujedine sa zlim anđelima i da ometaju naše djelo nevažnim pitanjima, i kakva bi radost [tu] zavlada u taboru neprijatelja. Zbijte se, zbijte se. Neka svaka razlika bude pokopana. Naš je posao sada posvetiti svu svoju tjelesnu snagu i svu snagu živaca mozga tomu da uklonimo te razlike s puta i da svi dođu u sklad. Kad bi Sotoni bilo dopušteno da svojom velikom neposvećenom mudročću stekne i najmanje uporište, [radovao bi se].“

„Kada sam, dakle, vidjela kako radite, moj je um obuhvatio cijelu situaciju i posljedice ako počete naprijed i stranama koje su nas napustile pružite i najmanju priliku da unesu zabunu u naše redove. Vaš nedostatak mudrosti bio bi upravo ono što bi Sotona želio. Vaš glasni proglas nije bio pod nadahnućem Duha Svetoga. Bilo mi je naloženo da vam kažem da vaše traženje pogrešaka u spisima ljudi koje je Bog vodio nije nadahnuto od Boga. A ako je to mudrost koju bi starješina Daniells dao narodu, ni u kojem mu slučaju ne dajte službeni položaj, jer on ne može rasuđivati od uzroka do posljedice. Vaša šutnja o ovoj temi vaša je mudrost. Sada, sve što je nalik traženju pogrešaka u publikacijama ljudi koji nisu živi nije djelo koje je Bog ikomu od vas dao da čini. Jer da su ti ljudi — starješine Daniells i Prescott — slijedili dane upute u radu po gradovima, bilo bi mnogo, veoma mnogo onih koji bi bili osvjeđeni o istini i

obraćeni, sposobnih ljudi koji su [sada] na položajima gdje ih se nikada neće dosegnuti.“

„Sav svijet treba smatrati jednom velikom obitelji. A kad imate takav izvor spoznaje iz kojega možete crpsti, zašto ste ostavili svijet da godinama propada s obzirom na svjedočanstva koja nam je dao naš Gospodin Isus Krist? Prava nas religija uči da svakoga muškarca i svaku ženu promatramo kao osobu kojoj možemo činiti dobro.

„Ovo je već mnogo godina tiskano: ‘Uravnotežen um’, svjedočanstvo starješini Andrews. Um se može odgajati tako da postane sila koja zna kada govoriti i koje terete preuzeti i nositi, jer Krist je vaš učitelj. I silno sam se bojala za vas [kad sam vas vidjela] kako uzdižete svoju mudrost i slijedite put kojim unosite razlike u mišljenju. Gospodin poziva mudre ljude koji mogu šutjeti kada je [to] mudrost da tako čine. Ako biste bili cjelovit čovjek, potrebna vam je posvećenost po Isusu Kristu. Sada je upravo započelo jedno djelo, i neka se mudrost vidi u svakom propovjedniku, u svakom predsjedniku konferencije. No ovdje je bilo djelo kojega ste se trebali prihvatiti prije mnogo godina, ondje gdje ste bili potrebni da podignete svoj glas upravo za ovo djelo. Krist je svemu svojem narodu dao posebne upute što trebaju činiti i što ne trebaju činiti. I ostalo nam je još malo vremena da ostvarimo pravednost Gospodnju. Vi možete razumjeti put Gospodnji. Vidjela sam vašu namjeru da vodite stvari prema vlastitim zamislima nakon što ste bili postavljeni za predsjednika. Mislili ste da ćete učiniti čudesne stvari, što bi bilo djelo koje Bog nije stavio u vaše ruke da ga činite. Sada, vaš posao nije tlačiti, nego osloboditi svaku moguću potrebu ako vas je Gospodin prihvatio za službu. Ali vi ste vrlo rano dali dokaz da se u vama nisu očitovali mudrost i posvećeni sud. Iznosili ste stvari koje ne bi bile prihvaćene ako Gospodin ne bi dao svjetlost.“

„Poučena sam da se takvi ishitreni potezi nisu smjeli poduzeti, kao što je bilo izabiranje vas za predsjednika konferencije čak i za još jednu godinu. Ali Gospodin zabranjuje ikakve daljnje takve ishitrene postupke dok se to pitanje ne iznese pred Gospodina u molitvi; a budući da vam je došla poruka da je djelo Gospodnje koje počiva na predsjedniku najozbiljnija odgovornost, niste imali nikakvo moralno pravo planuti kao što ste učinili u pogledu pitanja o „Svakidašnjoj“ i pretpostavljati da će vaš utjecaj odlučiti to pitanje. Tu je bio starješina Haskell, koji je nosio teške odgovornosti, a tu je i starješina Irwin i nekoliko ljudi koje bih mogla spomenuti, a koji nose teške odgovornosti.

„Gdje je bilo vaše poštovanje prema ljudima poodmakle dobi? Kakvu ste vlast mogli vršiti a da ne okupite sve odgovorne ljude kako bi razmotrili stvar? Ali sada istražimo to pitanje. Sada moramo ponovno razmotriti je li to Gospodnji sud, s obzirom na djelo koje je bilo zanemareno, da pokažete svoju revnost noseći djelo još jednu godinu. Ako biste nastavili djelo još jednu godinu uz pomoć onih koji će se sjediniti s vama, u vama i u starješini Prescottu trebala bi se dogoditi promjena. I ponizite vlastita srca pred Bogom. Gospodin će u vama morati vidjeti očitovanje drukčijega iskustva, jer ako su ikada ljudi trebali biti iznova obraćeni u ovo sadašnje [vrijeme], to [su] starješina Daniells i starješina Prescott.“

„Treba izabrati sedmoricu ljudi koji su ljudi mudrosti i koji po djelovanju milosti Božje pružaju dokaz obraćenja iznova. Jer ako su neki ljudi tako zaslijepljeni da ne mogu rasuđivati od uzroka do posljedice, te bi zanemarili ljude koji su nosili odgovornosti djela i ove predsjednike konferencija, da bi ljudi koji su nosili djelo više od dvije godine bili prezreni i da

bi nastupila takva nagla i nepromišljena posljedica da bi ljudi zanemarili upravo ono djelo koje im je godinama bilo stavljano pred oči — djelo u gradovima — te da se starijim ljudima nimalo ili tek vrlo malo ne posvećuje pozornosti radi savjeta, nego da objavljuju ono što sami izaberu dati narodu, to samo po sebi svjedoči o nesigurnosti tih ljudi da im se povjeri tako veliko i čudesno djelo.“

„Krist nije mrtav. On nikada neće dopustiti da se Njegovo djelo nastavlja na ovaj neobičan način. Ostavite knjige na miru. Ako je ikakva promjena nužna, Bog će osigurati da sklad u toj promjeni bude dosljedan; ali kada je poruka povjerena ljudima s velikim odgovornostima koje su s time povezane, [Bog] zahtijeva vjernost koja djeluje kroz ljubav i pročišćuje dušu. Starješine Daniells i Prescott obojica trebaju ponovno obraćenje. Ušlo je neko neobično djelo, i ono nije u skladu s djelom koje je Krist došao izvršiti u našem svijetu; i svi koji su istinski obraćeni činit će Kristova djela.“

„Svi trebamo izvršavati djelo koje će proslaviti Oca. Došli smo do krize — ili se upravo u ovo vrijeme pripreme suobličiti karakteru Isusa Krista, ili to i ne pokušavati. Starešina Daniells, ne trebate smatrati da ste slobodni da se vaš glas uzvisuje kao što ste činili u sličnim okolnostima. I shvatite, predsjednik konferencije nije vladar. On djeluje u povezanosti s mudrim ljudima koji zauzimaju položaj predsjednika koje je Bog prihvatio. Nema slobodu miješati se u spise u tiskanim knjigama iz pera onih koje je Bog prihvatio. Oni više ne smiju vladati ako ne pokažu manje vladajuće, gospodareće moći. Kriza je došla, jer će Bog biti obećan.“

„Kako Gospodin gleda na neobrađene gradove? Krist je na nebu. Sada njegovo priznanje treba biti: ‘Nema kraljevske vladavine. A sada je kriza ovoga svijeta. Sada sam Ja Sila da spasim ili da uništim. Sada je vrijeme kada je sudbina svih u Mojim rukama. Dao sam svoj život da spasim svijet. I „ja, kad budem uzdignut“, spasonosna milost koju ću podariti dokazat će da će svi koji budu oblikovani po božanskom obličju i budu jedno sa Mnom raditi kao što Ja radim svojom silom otkupiteljske milosti.’ Tko god hoće, neka se uhvati sa svojom braćom da izvrši djelo koje im je dano da ga vrše kada su na odgovornim mjestima pod savjetom koji Gospodin daje, i neka najozbiljnije nastoji raditi u potpunom skladu s Onim koji je tako ljubio svijet da je dao svoj život kao potpunu žrtvu za spasenje svijeta. Govorim našim propovjednicima da, kada stupe na rad u našim gradovima, neka uz službu Riječi bude prisutna smirena svetost. Ne možemo ostaviti pravilan dojam na umove ljudi ako mi... [Donja trećina ove stranice ostavljena prazna.]“

„Prepisujem iz svoga Dnevnika. Istina kakva je u Isusu — govorite o njoj, molite je, vjerujte svakoj riječi u njezinoj jednostavnosti. Što biste zadobili ako se pogreške iznesu pred ljude koji su odstupili od vjere i poslušali zavodljive duhove, ljude koji su još ne tako davno bili s nama u vjeri? Hoćete li stati na đavlovu stranu? Posvetite svoju pozornost neobrađenim poljima. Pred nama je djelo po svemu svijetu. Dane su mi predodžbe o Johnu Kelloggu.“

„Vrlo privlačna osoba utjelovljivala je zamisli naizgled uvjerljivih argumenata koje je iznosila, osjećaje različite od istinske biblijske istine. A oni koji su gladovali i žeđali za nečim novim iznosili su ideje [tako varljivo uvjerljive] da je starješina Prescott bio u velikoj opasnosti. Starješina Daniells bio je u velikoj opasnosti [da] postane obavijen zabludom da bi, kad bi se ti osjećaji posvuda iznosili, to bilo kao novi svijet.“

„Da, bilo bi tako, ali dok su im umovi bili tako zaokupljeni, bilo mi je pokazano da brat Daniells i brat Prescott u svoje iskustvo utkivaju osjećaje duhovnog[a] obilježja i privlače naš narod lijepim osjećajima koji bi prevarili, kad bi bilo moguće, i same izabrane. Moram svojim perom zabilježiti [činjenicu] da bi ta braća u svojim obmanjujućim zamislima vidjela nedostatke koji bi istinu doveli u nesigurnost; a [ipak] bi oni istupali kao [da imaju] veliko duhovno rasuđivanje. Sada im trebam reći [da], kada mi je ta stvar bila pokazana, dok je starješina Daniells podizao svoj glas kao trubu zagovarajući svoje zamisli o ‘Svakidašnjoj’, bili su mi predloženi kasniji rezultati. Naš je narod postajao zbunjen. Vidjela sam ishod, i tada su mi bile dane opomene da će, ako starješina Daniells bez obzira na ishod bude tako pod dojmom i dopusti sebi vjerovati da je pod Božjim nadahnućem, posvuda među našim redovima biti posijana skepsa, i mi ćemo se naći ondje kamo će Sotona pronositi svoje poruke. U ljudskim će umovima biti posijani odlučno nevjerovanje i skepsa, i čudni će usjevi zla zauzeti mjesto istine.—Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, volume 20, 17–22.“

Oni koji su objavili vapaj o času suda dobili su ispravno razumijevanje „svagdašnje službe” u knjizi proroka Daniela. Po ljudskim rukama koje su prevele knjigu proroka Daniela, a potom po ljudima koje su usmjeravali anđeli koji su bili izbačeni s neba, ispravno razumijevanje „svagdašnje službe” postalo je skriveno, premda se nalazi pred očima. U Danielu, kada se pojavljuje riječ prevedena kao „svagdašnja služba”, ne treba uključivati ljudskom rukom dodanu riječ „žrtva”. U trinaestom retku osmog poglavlja Daniela nalazimo jedno od pet mjesta u knjizi proroka Daniela gdje se to pojavljuje. U tom istom retku također se prepoznaje „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, ali je istovrsnim oblikom humanističke manipulacije i to skriveno naočigled.

Ovu ćemo činjenicu razmotriti u sljedećem članku.